

Γράφουν ο Γρηγόρης Χρονόπουλος και ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΟΥΝ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ...

Ένας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις

Γιώργο, γεια σου.,

Το είδες, το κατάλαβες ότι μας αποχαιρετάει το καλοκαίρι; Δεν στο είπε εκείνη η ψυχρούλα που σου ψιθύριζε "βάλε μια ζακέτα έρχεται Πάσχα φθινοπωρινό"; Και τη φωτογραφία μου την είδες την περασμένη εβδομάδα στον «Κόσμο» με το ντοκουμέντο(!) για τον Σύνδεσμο των Παλαιών Πολεμιστών;

Εγώ, παιδάκι μου, δεν είπα τίποτα, ένα απόκομμα εφημερίδας σάς έδωσα από το 1955 για τους εορτασμούς της εθνικής μας επετείου στην Παροικία μας. Αυτό είναι ντοκουμέντο για την Παροικία, για τις εκδηλώσεις του χτες, για την εθνική μας εορτή. Το κύρος που είχε ο Σύνδεσμος Ελλήνων Παλαιών Πολεμιστών, κατά την Προεδρία του άξιου Παναγιώτη Ηλία του γνωστού Πίτερ Χήλιαρ. Ιδρυτή και ψυχή του Ελληνικού RSL, του αείμνηστου Χήλιαρ. Ητανε τότε στον πόλεμο που το ελληνικό όνομα είχε εκτίμηση για τη στάση της Ελλάδας. Της μικρής Ελλάδας που αντιστάθηκε πιο πολύ από όλες τις χώρες της Ευρώπης κι αυτή η αντίσταση καθυστέρησε τον Χίτλερ στην επίθεση κατά της Ρωσίας με αποτέλεσμα να χάσει τον πόλεμο.

Ο Παναγιώτης Ηλίας, ο γνωστός σε όλους Peter Heliar, δραστήριος και ενεργητικός συμπάροικος, ίδρυσε σαν τμήμα του RSL, το Greek SUB-BRUNCH με σοβαρά και ενεργά πρόσωπα της Παροικίας. Ένα πρόβλημα δεν επέτρεψε να πλαισιωθεί με πολλά μέλη ήταν το ότι το κεντρικό RSL (RETURN SOLDIERS LEAGUE) δεν δεχόταν μέλη παρά όσους πολέμησαν με τους συμμάχους. Και η Ελλάδα δεν επέτρεψε ούτε έναν Εγγλέζο στο μέτωπο για να μη δώσει αιτία στο Χίτλερ να επιτεθεί.

Έτσι δεν αναγνωρίστηκε η Αλβανία και ο Ελληνικός Σύνδεσμος των Παλαιών Πολεμιστών πλαισιώθηκε περισσότερο με τους εξ Αιγύπτου που ήταν με τους συμμάχους. Αιγυπτιώτης ήταν και ο πρώτος Πρόεδρος που αντικατέστησε τον Heliar, ο γνωστός στην Παροικία, Γιώργος Θεοδότου, καθώς και ο Ευάγγελος Ευστρατιάδης, που διαδέχτηκε τον Θεοδότου και υπηρέτησε για χρόνια Πρόεδρος.

Τώρα, καθώς λιγοστεύουν τα μέλη, το RSL δέχεται κάθε έναν που υπηρέτησε στο στρατό, ακόμα και αν δεν έλαβε μέρος σε μάχη. Αυτό δημιούργησε προβλήματα με την εισροή στοιχείων χωρίς σύνεση και σοβαρότητα. Το RSL έχει τιμήσει και συμπαρασταθεί σ' αυτούς που υπηρέτησαν την Πατρίδα. Είναι ευτύχημα ότι η Αυστραλία έχει μια μεγάλη ειρηνική περίοδο και δεν έχουμε πλέον πολεμιστές που γυρίζουν από μάχες, ούτε θύματα πολέμου. Να ευχηθούμε να συνεχιστεί η ειρηνική ζωή και να έρθει και στην Ελλάδα μας ειρήνη και ευημερία. Και να έχουμε ειρηνικό το φετινό μας

Πάσχα, που μας έρχεται αργά και χειμωνιάτικο. Καλά, μωρέ Γιώργο, δεν μεψιμοιρώ, έχω και τζάκι εγώ, λέω ότι προτιμώ το καλοκαίρι. Επειδή εσύ ετοιμάζεσαι για αποδημία, να μην πούμε κι εμείς τον καημό μας; Έλα θα σου γράψω κι ένα ωραίο ποίημα, που δεν είναι δικό μου. Γι αυτό είναι ωραίο. Αποχαιρετισμός στο καλοκαίρι.

ΠΑΕΙ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Κι έτσι, πάει, που λες αγάπη μου, το Καλοκαίρι.

Κάθε ωραίο στην ομορφιά ενός άλλου χαρίστηκε, για να μην το φτάσει το κλωμό Χινόπωρο κι ο μαύρος που θαρθεί χειμώνας το χλομάσει. Κι έτσι, πάει, που λες, αγάπη μου, το Καλοκαίρι.

Κ'έγω, πούχα μια καλή καρδιά και την άνοιξα το Καλοκαίρι σα λουλούδι ολόδροσο, δε βρήκα δικό μου ταίρι.

Κ'έτσι, πάει, που λες, αγάπη μου, το Καλοκαίρι.

Και τώρα, το κρύο Χινόπωρο, που όλα τάβρε νυσταγμένα, τι κι αν τα μαράνει ολότελα. Φτάνει πουναι αδελφωμένα, και ξανά την άλλην Άνοιξη θα ιδωθούν αγαπημένα.

Μα εμένα, που με μαράζωσε το γλυκό το Καλοκαίρι, μες στη τώρα, μες στα σάβανα, τι άλλο μπορεί να με γλυκάνει παρά ένας ύπνος που νοστάλησα, τώρα που ο Χειμώνας φτάνει;...

Κ'έτσι, πάει, που λες, αγάπη μου, το Καλοκαίρι.

ΓΕΡΟΠΙΑΝΝΗΣ Χ.

Τώρα βγάλε εσύ τα συμπεράσματά σου, εγώ κράτσα, τήρησα θέλω να πω και την ορθογραφία. Μ'αρέσει αυτό το "πάει που λες, αγάπη μου, το καλοκαίρι".

Καλή Λαμπρή.

Γρηγόρης

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Γεια σου κι' εσένα καλέ φίλε, πάντα συνέπης και πάντα ενδιαφέρων. Τους αγαπώ βρε Γρηγόρη τους νέους και υποστηρίζω με πάθος πως πρέπει επιτέλους ν' αναλάβουν τα νηπία, το τμήμα της παροικίας, αλλά οι πιο πολλοί -θα έλεγα-

έχουν ένα μεγάλο κουσούρι: δεν έχουν το αίσθημα της συνέπειας. Αναλαμβάνουν μια ευθύνη και μετά τους... ψάχνεις. Εγώ θυμάμαι σαν νέος ξενυχτούσαμε σε κάποιο γλέντι και μετά πηγαίναμε κατ' ευθείαν στη δουλειά. Ένας παλιός σύμβουλος στην Κοινότητα μου έλεγε πως πολλές φορές πήγε στη δουλειά κατ' ευθείαν μετά τις συνεδριάσεις του διοικητικού συμβουλίου. Εκνευρίζομαι και όταν ακούω νεαρούς να λένε, «κουράστηκα» αν δουλέψουν λίγο παραπάνω, γιατί εγώ θυμάμαι κάτι 24ωρες βάρδιες με δυο ωριότες ύπνο στον καναπέ της ρεσεψιόν.

Δεν γενικεύω, φυσικά, γιατί υπάρχουν παιδιά μας που είναι διαμάντια, εργατικά, ευσυνειδητά, με οράματα, αλλά είναι λίγα και αντί να τα αγκαλιάσουμε για να σώσουμε το μέλλον της παροικίας, τα διώχνουμε με τη συμπεριφορά μας, αλλά αφήσω αυτό το θέμα γιατί σπκώνει μεγάλη συζήτηση.

Σαν... παιδί εγώ, φίλε Γρηγόρη, δεν ένιωσα ακόμη τη ψυχρούλα που λες, ίσως επειδή ζω σε διαμέρισμα, αλλά τις τελευταίες μέρες έκανε κάτι λιακάδες στο χωριό μου που ανανεώνουν όλα τα κύτταρα του κορμιού σου. Εσύ έχεις τον κήπο σου και τις απολαμβάνεις, εγώ έχω τη θάλασσα απέναντι που με προκαλεί, αλλά ο χειμώνας βρίσκεται καθ' οδόν. Όμως μια φίλη διπλωμάτης, που υπηρέτησε πολλά χρόνια στο Σικάγο, γελούσε όταν της έλεγα ότι κρυώνω στο Σίδνεϊ και δεν είχε άδικο. Μήπως φοράμε παλτό, ή «γκαμπαρντίνα»; Αλλά όταν αρχίσει να βρέχει, δεν λέει να σταματήσει, αν και να σου πω την αλήθεια, μ'αρέσει η βροχή, μ'αρέσει ο ήχος της, η μυρωδιά της, ο καθαρός αέρας που φέρνει τα απαραίτητα για την υγεία μας αρνητικά ιόντα, που λένε οι επιστήμονες. Επειδή ποτέ

δεν έχω πιάσει όπλο, ούτε υπηρέτησα στο στρατό, οι σχέσεις μου με τους Παλαιούς Πολεμιστές ήταν πάντα τυπικές και μόνο έχω ακούσει εγκώμια για τον Peter Heliar. Με τον Γιώργο Θεοδότου, όμως, έχω συνεργαστεί σε άλλη εφημερίδα και μπορώ να πω ότι ήταν μια σπάνια προσωπικότητα, που με τη σοβαρότητά του ενέπνεε σεβασμό και ασφαλώς έδωσε κύρος στο Σύνδεσμο Παλαιών Πολεμιστών σαν άξιος διάδοχος του Peter Heliar.

Ο Ευάγγελος Ευστρατιάδης είχε γίνει η εικόνα των Παλαιών Πολεμιστών στα πολλά χρόνια που υπηρέτησε σαν πρόεδρος τους με την απόλυτη αφοσίωσή του έως το τέλος της ζωής του στους στόχους του Συνδέσμου που έχαιρε σεβασμού στην ευρύτερη κοινωνία.

Γρηγόρη μου, σου υπενθυμίζω πως στην Αυστραλία έχουμε ακόμη πολεμιστές που γυρίζουν από μάχες και μέχρι χτες θρηνούσαμε θύματα πολέμου. Ακόμη έχουμε 400 πολεμιστές στο Αφγανιστάν και 300 στο Ιράκ. Οπως εσύ, εύχομαι να μη φτάσει έως εδώ ή στην Ελλάδα μας ο θεός του πολέμου, αν και δεν πρέπει να υποτιμούμε την πιθανότητα μιας τρομοκρατικής επίθεσης. Ευτυχώς, έχουν γνώση οι φύλακες που μάς προστατεύουν.

Και σε ποιόν δεν αρέσει το καλοκαίρι, Γρηγόρη; Αν και όλες οι εποχές έχουν την ομορφιά τους. Εγώ το συνειδητοποίησα όταν ήρθα στην Αυστραλία, γιατί στην Αίγυπτο είχαμε δύο εποχές: χειμώνα - καλοκαίρι. Ηρθαμε Σεπτέμβριο μέσα στην άνοιξη και το Αντελάιντ, «η πόλη των εκκλησιών» έχει υπέροχους κήπους, αλλά και οι αυλές των σπιτιών ήταν πανέμορφες με τα λουλούδια τους. Η μάνα μου, για πρώτη φορά στη ζωή της είχε κήπο και κάθε μέρα μάς περιέγραφε με υπερφάνεια τις ανθοκομικές επιτυχίες της. Εγώ δεν της έμοιασα γιατί δεν έχω... «πράσινα δάκτυλα» και ό,τι φυτεύω είναι κακεκτικό, ενώ τα άλλα μπαλκόνια στη γειτονιά μου μοιάζουν με τους κρεμαστούς κήπους της Βαβυλώνας.

Πραγματικά ανυπομονώ να φτάσει η ώρα της «αποδημίας» μου αργότερα φέτος, γιατί έχω πεθυμήσει την πατρίδα μας, επειδή δεν μπόρεσα να την επισκεφτώ πέρσι. Στο μεταξύ, η ζωή κυλά και το Πάσχα είναι πια πολύ κοντά, νάμαστε όλοι καλά να το γιορτάσουμε.

